

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Udrag fra Mon JEsus mig ey ynker nu?

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 64. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139965679920/facsimile.pdf> (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Gud skee Lof og Ære i al søvig Ævighed,
Som os gav sin kiære, søde Søn herved!
Trods den ondes Fraade! nu vil Goel raade,
Før sin Flok. Ja ret! han fik os dyre nok.

Nr. 310. - XXVII.

Samtale imellem JESum og Siæten.

1.
Siæl. Mon JESus mig ey ynker nu?
Jes. - - - - - Hvi klynker du?
Siæl. Mit Lys gik ud. Mit Mod faldt ned.
Jes. - - - - - Din Fod alt gleed.
Siæl. Giv til, giv til, *Jes.* Jeg vil.
Siæl. Uagtsomhed den fæle Glest,
Jes. - - - - - Ja Siæle-Pest,
Siæl. Har voldt mig manges modig Taar.
Jes. - - - - - Ja blodig Saar.
Siæl. Og deraf er jeg svag og fei.
Jes. - - - Forsøg dog c]!

2, 3: trods] lige meget med; Fraade] skumende raseri; Goel] genløser, befrer. — 2, 4: ja ret] ja rigtig; det er i sin orden; dyre] adv. dyrt, jfr. 1. Kor. 6, 20; 7, 23: «I ere dyre købte.»
Nr. 310—XXVII. Original. Samtalen er et stykke sjælesorg. Fjendommeligt er det dobbeltpræg, som de korte Jesusord har. Dels af en alvor, som uden skånelse vil føre sjælen i dybden, dels af kærlighedens omhed. Sjælens håb om at blive ynket afvises næsten barsk med: *Hvi klynker du?* (1, 1-2). Dens klage over at have tabt glæden og modet bliver mødt med, at det drejer sig om noget langt farligere, nemlig begyndelsen til fald: *Din Fod alt gleed* (1, 3-4). Sjælen kalder angrende sin uagtsomhed for en fæl gæst; men Jesus skurper det til det dødsens alvorlige: en *Siæle-Pest* (1, 6-7), og de tårer, som uagtsomheden har voldt, skydes til side som noget ubetydeligt mod det, at den har givet sjælen *blodig Saar* (1, 8-9). På sukket over, at hjertet er bedrægtigt, svarer Jesus ikke med nogen trest, men siger blot: *Beklageligt* (2, 1-2). Og da sjælen spørger om at finde ro, hedder det: *Først mandig troe* (2, 3-4). Hele tiden: bort fra stemningerne, ned på virkelighedens grund. Men hånd i hånd med dette strenge går det andet: Bønnen om tilgivelse får straks Jesu ja (1, 5, 12-13); bekendelsen af svaghed og feighed mødes med opmuntring (1, 10-11), og på begæringen om at blive gemt og skærmet hos Jesus gives der tilsagt med de mildeste ord (2, 9-11). Digtet rummer på een gang en vejledning og et Jesussilende. — 1, 5: *giv til*] tilgiv. — 1, 6: *Uagtsomhed*] manglende på hvirksomhed. — 1, 8: *modig*] sorgfuld; *Taar*] tåre. — 1, 11: *forsøge*] tabe modet, give op.